

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 14Co/91/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124324100
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Krajčová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2025:6124324100.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte v zložení: predsedníčka senátu JUDr. Michaela Krajčová a členovia senátu JUDr. Darina Kriváňová a JUDr. Natália Kolláriková, v spore žalobcu: Náhradné vozidlo, s.r.o., so sídlom Tolstého 1201/20 Žilina, IČO: 50 496 166, zast. ADVOKÁTI Müller & Dikoš, s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Tolstého 1201/20, Žilina, IČO: 36 864 455, proti žalovanej: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, Bratislava, IČO: 00 585 441, o zaplatenie 489,99 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Mestského súdu Bratislava IV, č.k. 55C/18/2024-74 zo dňa 7. mája 2025, takto

rozhodol:

I. Krajský súd v Bratislave rozsudok Mestského súdu Bratislava IV, č.k. 55C/18/2024-74 zo dňa 7. mája 2025, potvrdzuje.

II. Žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanej v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Mestský súd Bratislava IV rozsudkom č.k. 55C/18/2024-74 zo dňa 7. mája 2025 zaviazal žalovanú povinnosťou zaplatiť žalobcovi sumu 489,99 eur spolu s úrokom z omeškania 9,50% ročne zo sumy 489,99 eur od 06.06.2024 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a žalobcovi proti žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že dňa 08.02.2024 došlo v D. k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle zn. K. J., ktorého držiteľom v čase dopravnej nehody bola spoločnosť A. S..X..F.. (poškodený). K vzniku škody došlo prevádzkou motorového vozidla povinne zmluvne poisteného u žalovanej. Poškodený nechal poškodené motorové vozidlo, za účelom vykonania jeho opravy odviezť do autoservisu, na čo bezprostredne nadväzovalo uzavretie Zmluvy o nájme dopravného prostriedku č. XXX/XXXX zo dňa 24.04.2024, na základe ktorej prenajal poškodenému náhradné motorové vozidlo. Nájom náhradného vozidla trval od 24.04.2024 do 07.05.2024; teda až do ukončenia opravy a doručenia krycieho listu poisťovňou, po ktorú dobu nemohol poškodený disponovať motorovým vozidlom z dôvodu vzniku škody. Po dobu trvania nájmu nemal poškodený k dispozícii iné motorové vozidlo, a nájom náhradného motorového vozidla bol pre neho nevyhnutný. Po ukončení doby trvania nájmu náhradného vozidla vystavil žalobca poškodenému faktúru č. XXXXXXXX, splatnú dňa 22.05.2024 na sumu 1.628,29 eur bez DPH za 14 dní, t.j. dobu užívania náhradného vozidla. Vo fakturovanej sume bol zahrnutý aj jednorazový poplatok za pristavenie a prevzatie náhradného vozidla. Fakturovaná suma predstavovala náklady na nájom náhradného vozidla, za ktorých náhradu nesie zodpovednosť poistenec žalovanej. Poškodený odplatne postúpil svoju budúcu pohľadávku voči žalovanej, titulom jeho nároku na náhradu účelne vynaložených nákladov na nájom náhradného vozidla na žalobcu. Započítaním pohľadávky poškodeného na zaplatenie odplaty za postúpenie pohľadávky s pohľadávkou žalobcu voči poškodenému vyplývajúcou

z vyššie uvedenej faktúry v zmysle bodu 5. Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 07.05.2024 mu vznikla voči žalovanej pohľadávka vo výške 1.628,29 eur bez DPH, ktorej postúpenie poškodený oznámil žalovanej. Následne ju vyzval na náhradu nákladov účelne vynaložených na nájom náhradného vozidla, ktorá pohľadávka mu bola postúpená poškodeným. Žalovaná mu dňa 22.05.2024 poskytla poistné plnenie vo výške 1.138,30 eur, pričom poistné plnenie krátila nedôvodne a na základe svojvoľných výpočtov. Vzhľadom k tomu, že mu žalovaná neposkytla poistné plnenie v rozsahu zodpovedajúcom jeho pohľadávke titulom náhrady škody vo forme účelne vynaložených nákladov na náhradné vozidlo, používané poškodeným po dobu nemožnosti užívania poškodeného motorového vozidla v dôsledku škodovej udalosti zapríčinennej poisťovňou žalovanej, je aktívne vecne legitimovaný na zaplatenie dlžnej sumy predstavujúcej rozdiel medzi nákladmi na nájom náhradného vozidla, vyplývajúcimi z vyššie uvedenej faktúry, a poskytnutým poistným plnením zo strany žalovanej. S poukazom na vyššie uvedené sa žalovaná dostala do omeškania s poskytnutím poistného plnenia žalobcovi, ktoré mu bola povinná poskytnúť najneskôr do 05.06.2024 podľa § 11 ods. 7 zákona o PZP. Žalovaná skončila šetrenie poistnej udalosti dňa 21.05.2024 (podľa oznámenia o poskytnutí poistného plnenia).

3. Žalovaná uviedla, že vzhľadom na typ zapožičaného vozidla zn. I. V. považuje za primeranú dennú sadzbu prenájmu vozidla sumu 94,- eur; žalobcom uplatnená denná sadzba prenájmu takéhoto vozidla vo výške 136,- eur s DPH je neprimeraná. V tejto súvislosti predložila cenníky iných požičovní motorových vozidiel. Uviedla, že v zmysle jej Oznámenia o poistnom plnení zo dňa 21.05.2024 priznala poškodenému poistné plnenie vo výške 1.138,30 eur; poškodenému neposkytla poistné plnenie za neprimerane vyúčtovanú dennú sadzbu za prenájom náhradného motorového vozidla. Poukazuje na cenníky iných požičovní motorových vozidiel, z ktorých vyplýva, že priznanie ceny nájmu vo výške 94,- eur s DPH za deň, v kategórii vozidiel I. V. (rovnaká kategória vozidla ako prenájaté náhradné vozidlo) bolo adekvátne a v súlade s judikatúrou súdov SR. Navyše aj sám žalobca ako autopožičovňa, v skutkovo obdobnom prípade za nájom náhradného vozidla rovnakej značky I. V., fakturoval len čiastku 94,- eur s DPH. V predmetnom spore však žalobca fakturoval omnoho vyššiu čiastku vo výške 136,- eur. Medzi jednotlivými vystavenými faktúrami je obdobie len niekoľkých dní, sú teda z úzkeho časového rozmedzia a nemali by sa preto takto rozchádzať vo fakturovanej čiastke. Sám žalobca svojim konaním potvrdil, že cena nájmu vo výške 94,- eur je primeraná, keďže cena nájmu vo výške 136,- eur je odklonom aj od žalobcom bežne účtovanej výšky nájmu za motorové vozidlo I. V..

4. Žalobca v písomnom vyjadrení uviedol, že ak sa žalovaná odvoláva na obvyklé ceny prenájmu obdobných motorových vozidiel v danom mieste a čase, účelovo skúmala vzorku trhu s čo najnižšou výškou denného nájomného, ktorá by svedčila jej tvrdeniam. Prieskum trhu prostredníctvom internetu nemožno považovať v celom rozsahu za relevantné východisko pri určovaní účelnej ceny za prenájom náhradného vozidla, nakoľko z cenníkov autopožičovní nie je zjavné, čo všetko je zahrnuté v uvádzanej cene a či je uvádzaná cena finálna. Výška denného nájmu sa odvíja okrem iného aj od výbavy, konkrétneho modelu a značky motorového vozidla, s prihliadnutím na typ a kategóriu poškodeného motorového vozidla, preto bola výška denného nájomného vozidla v danom prípade stanovená na sumu 136,- eur. Za účelom preukázania svojich tvrdení predložil prehľad cien denného nájmu porovnateľných vozidiel v regióne D. - (i) W. W. poskytuje prenájom porovnateľného motorového vozidla s náhradným vozidlom K. V. vo výške 132,- eur s DPH a podľa cenovej ponuky spoločnosti (ii) X.sk predstavuje denné nájomné za prenájom vozidla W. H. sumu vo výške 119,- eur bez DPH, resp. 142,80 eur s DPH. Podľa cenníka spoločnosti (iii) sa-cars.sk predstavuje cena denného nájmu totožného vozidla s poškodeným vozidlom v kategórii S. - stredná trieda, K. J. sumu vo výške 150,- eur s DPH. Ďalej predložil cenník z portálu spoločnosti (v) prestige-sk.eu ktorá ponúka prenájom vozidla totožného s poškodeným - K. J. za sumu vo výške 150,- eur. Žalobca neakceptuje cenníky, ktoré do konania predložil žalovaný, nakoľko tieto cenníky sú z autopožičovní, ktoré sa nachádzajú v I., a teda žiadnym spôsobom neodzrkadľujú ceny nájmov vozidiel v uvedenom mieste, tak ako uvádza žalovaný. Žalovaný taktiež do konania predložil faktúru, ktorú vystavil žalobca s odvolávaním sa na nižšiu cenu prenájmu totožného náhradného vozidla. Žalobca k tomu uvádza, že cena prenájmu náhradného vozidla sa odvíja od typu a kategórie poškodeného vozidla. Žalovaný pri určovaní ceny prenájmu vychádza pravdepodobne tiež z ceny stanovenej jednotlivými prenajímateľmi v závislosti od dĺžky prenájmu, čo však vzhľadom na skutkové okolnosti tohto prípadu nemožno považovať za správny postup. Cenníky bežných autopožičovní sa odvíjajú od počtu dní prenájmu, nakoľko zvyčajne nájomca vie uviesť na ako dlho si chce vozidlo prenajať, požičovne podľa toho upravujú a korigujú svoje podnikateľské aktivity. Žalobca však nie je klasickou autopožičovňou, fakturuje si skutočnú dobu prenájmu, a to tak, že cena za každý deň je rovnaká ako za prvý deň nájmu, pretože poškodený ani požičovňa nevedia vopred stanoviť dĺžku trvania

opravy. Žalovaný teda pri likvidácii berie do úvahy najmä dĺžku nájmu, čo pri tejto spätnej kalkulácii je možné, avšak v čase uzavretia nájomnej zmluvy žalobca s poškodeným sú v pozícii, kedy dobu prenájmu nevedia určiť presným časovým ohraničením a doba nájmu sa tak odvíja od skutočnosti - vykonania opravy poškodeného vozidla a vydania krycieho listu poisťovateľom resp. poskytnutia poistného plnenia za opravu. S poukazom na tento atribút (doba nájmu) tak nevedia upraviť výšku denného nájomného. Keby si aj poškodený prenajal vozidlo v konkurenčnej autopožičovni, pri oprave dlhšej ako napr. tri dni, by pravdepodobne musel uzatvoriť viacero na seba nadväzujúcich nájomných zmlúv (s nezníženou výškou denného nájomného) alebo zväziť riziko, prenajať si náhradné vozidlo na dobu odhadovanej opravy (danú servisom), ktorá však nemusí zodpovedať reálnej dobe opravy - kedy denné nájomné by bolo síce v nižšej výške, ale ak by oprava poškodeného vozidla skončila skôr ako dohodnutá doba nájmu, poškodený by pravdepodobne stratil výhodu nižšieho nájomného, prípadne by náklady na nájom presahujúci dobu opravy motorového vozidla musel znášať sám. Z judikatúry vyplýva, že poškodený nemá nijakú právnu povinnosť, na základe ktorej by mal po dopravnej nehode hľadať najlacnejšiu požičovňu alebo podrobne skúmať a porovnávať iné poistné podmienky, ktorými sa riadi požičiavanie automobilov u jednotlivých poisťovní. Pokiaľ žalovaný poukazuje na akési stanovisko NBS, predmetný dôkaz nemá podľa názoru žalobcu nijakú právnu relevanciu v tomto alebo iných súdnych konaniach, a z toho dôvodu ho považuje za irelevantný.

5. Žalovaná v duplike uviedla, že žalobca predložil cenníky z webových portálov spoločností W..sk, X..sk, S.-T.sk W. Z.-sk.C.. Žalovaná spochybňuje predložené cenníky, nakoľko má za to, že nie sú z obdobia kedy bol nájom náhradného vozidla uskutočnený, ale sú novšieho dáta. Sú teda s ohľadom na infláciu s vyššími sumami ako žalovanou priznaná hodnota denného nájmu na úrovni 95,- eur. Čo sa týka konkrétne cenníka spoločnosti W., žalobca uvádza hodnotu za jeden deň nájmu vo výške 132,- eur. Pri zohľadnení dĺžky nájmu 14 dní však spoločnosť W. poskytuje vozidlo zn.: K. V. za sumu 1.260,- eur, t. j. 90,- eur za jeden deň. Ide teda o ešte nižšiu sumu denného nájmu ako priznala žalovaná. Ako vyplýva z cenníka spoločnosti X., predloženého žalobcom, pri zohľadnení dĺžky nájmu v trvaní 14 dní, je pre túto kategóriu uvedená suma 89,- eur, t.j. opätovne nižšia suma ako priznaná žalovanou na úrovni 95,- eur. Rovnako v prípade obchodnej spoločnosti S.-T. je cena pri dlhšom nájme znížená až na sumu 100,- eur za deň nájmu. Žalobca zjavne účelovo predložil ako dôkaz v konaní len časť webovej stránky spoločnosti Z. X.-W.-T., keďže pri dĺžke nájmu 8-14 dní je pri vozidle K. J. uvedená suma len 109,- eur namiesto žalobcom tvrdenej sumy 150,- eur. Táto suma bola ešte nižšia, keďže je zjavné, že cenník sa ku dňu 07.01.2025 menil a sumy sa navyšovali. Na základe vyššie uvedených skutočností je zjavné, že cenníky predložené žalobcom nielen nepreukázali ním tvrdené skutočnosti, ale sú dokonca na prospech žalovanej, keďže dokazujú primeranosť dennej sadzby priznanej žalovanou vo výške 95,- eur. Žalobca vo svojej replike argumentuje tým, že pri uzatváraní nájomnej zmluvy poškodený nemá vedomosť ako dlho bude potrebovať náhradné vozidlo. Žalovaná považuje takúto argumentáciu za absurdnú, nakoľko faktúra za nájom náhradného vozidla bola žalobcom vystavená až po skončení nájmu, a to dňa 07.04.2024. Dĺžka nájmu teda môže byť zohľadnená pri vyúčtovaní celkovej ceny nájmu v závere doby nájmu, rovnako ako je to pri kalkulácii prípadných poškodení, spotrebe pohonných hmôt, či počtu najazdených kilometrov. Tieto všetky okolnosti sú autopožičovni známe až po ukončení nájmu, a následne sú aj fakturované. Z tohto dôvodu žalovaná nevidí prekážku, ktorá by mala brániť výpočtu výšky nájmu s ohľadom na počet dní prenájmu v závere prenájmu vozidla poškodeným. Navyše už v samotnej Zmluve o nájme náhradného vozidla zo dňa 24.04.2024 žalobca ako autopožičovňa uvádza, že nájom náhradného vozidla sa dojednáva na dobu od 24.04.2024 do 07.05.2024. Žalobca teda mal vedomosť o dĺžke trvania nájmu, jeho argumentácia je preto nelogická, klamlivá a fakticky nesprávna. Ďalej poukázal na rozhodovaciu prax súdov v skutkovo podobných veciach.

6. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 4 ods. 1, 2 a 4, § 11 ods. 6, ods. 7 a § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o PZP“), § 427 ods. 1 a 2, § 524 ods. 1 a 2, § 525 ods. 1 a 2, § 526 ods. 1 a 2, § 580, § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“) a § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

7. S poukazom na citované zákonné ustanovenia a vykonané dokazovanie dospel súd prvej inštancie k záveru, že žaloba je dôvodná. Žalobca sa podanou žalobou domáhal nároku na zaplatenie sumy 489,99 eur s príslušenstvom titulom náhrady škody, ktorá vznikla vo forme účelne vynaložených nákladov na

prenájom náhradného vozidla po dobu opravy motorového vozidla poškodeného, v dôsledku škodovej udalosti zapríčinenej klientom žalovanej.

8. V konaní považoval súd prvej inštancie za nesporné, že dňa 08.02.2024 došlo v D. k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle, ktorého držiteľom v čase dopravnej nehody bol poškodený, pričom k vzniku škody došlo prevádzkou motorového vozidla povinne zmluvne poisteného u žalovanej. Taktiež nebolo sporné, že vznikla poškodenému (právnemu predchodcovi žalobcu) potreba prenájmu náhradného vozidla, nakoľko žalovaná časť sumy uhradila, čím uznala dôvodnosť potreby prenájmu náhradného vozidla. Sporná nebola ani dĺžka nájmu. Spornou skutočnosťou nebol ani typ prenajatého vozidla, teda súd prvej inštancie vychádzal z toho, že prenajaté vozidlo a vozidlo poškodené boli obdobných kategórií. Spornou skutočnosťou zostala len cena za prenájom, konkrétne suma denného nájmu.

9. Pokiaľ ide o primeranosť ceny nájmu tejto sa venovala aj rozhodovacia prax; v rozhodnutí Najvyššieho súdu SR vydaného pod sp. zn. 3MCdo/3/2015, prišiel najvyšší súd k záveru, že skutočnú škodu, spočívajúcu v nákladoch na vypožičanie náhradného vozidla, ktorá prevyšuje náklady na prevádzku motorového vozidla, je zodpovedný subjekt povinný nahradiť len v rozsahu, v akom náklady boli vynaložené nutne a účelne na vypožičanie (nájom) náhradnej veci, zodpovedajúcej parametrom pôvodnej veci, z užívania ktorej bol žalobca vylúčený po určitú dobu. Rozsah náhrady, ku ktorej je zodpovedná osoba povinná, je obmedzený hľadiskom účelnosti. Preto je pri určení skutočnej škody, treba ju stanoviť vzhľadom na obvyklé ceny prenájmu obdobných vozidiel v danom mieste a čase. Výška tejto náhrady nie je totiž daná čiastkou skutočne vyplatenou (napríklad dohodnutou s osobou poskytujúcou náhradné vozidlo) v akejkoľvek výške, ale vo výške čiastky účelne vynaloženej. Uvedené rozhodnutie však nezakladá povinnosť pre poškodeného v čase keď nemôže používať svoje motorové vozidlo, aby si robil prieskum trhu a hľadal najlacnejšie vozidlo, po dobu, ktorú nemôže používať vlastné vozidlo, a to bez vlastnej viny, a tým tak šetril finančné prostriedky poisťovne. Zo žiadneho ustanovenia zákona o povinnom zmluvnom poistení ani ustanovenia Občianskeho zákonníka neustanovuje poškodenému povinnosť vo zvýšenej miere prihliadať na výšku nákladov poisťovacej spoločnosti, hradiacej vzniknutú škodu. Pokiaľ ide o výšku nákladov túto je nevyhnutné posudzovať v spojitosti s ďalšími okolnosťami na strane poškodeného, pričom za neprimerane vysokú cenu možno považovať iba takú cenu, ktorá výrazne nevybočuje z cenového pásma v danom mieste a čase. Je potrebné vychádzať z celého cenového pásma, teda tak najnižších, ale aj najvyšších cien. Nejde teda o cenu priemernú. Pokiaľ cena z tejto sumy nevybočuje, je potrebné ju považovať za obvyklú (uznesenie Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 1Cob/161/2022). Za neprimerane vysokú cenu možno považovať iba takú cenu, ktorá výrazne vybočuje z cenového pásma v danom mieste a čase.

K cene prenájmu motorového vozidla obe sporové strany doložili cenníky. Cenníky predložené žalovanou vychádzali z ceny denného prenájmu, ktorý bol nižší ako cenníky predložené žalobcom. V prípade žalovanou predložených cenníkov sa cena denného prenájmu pri poskytnutí obdobného vozidla v danom mieste a čase pohybovala od 90,- eur do 92,- eur s DPH. V prípade žalobcu sa predložená cena pohybovala od 132,- eur do 150,- eur s DPH.

Žalobcom požadovaný denný nájom je vo výške 136,- eur s DPH denne, súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca predloženými listinnými dôkazmi preukázal, že účtovaná výška denného nájmu je primeraná a obvyklá. Aj keď cenníky nájmného predložené žalovaným sú nižšie, ako denný nájom účtovaný žalobcom poškodenému, súd prvej inštancie mal aj s ohľadom na ustálenú rozhodovaciu prax súdov za to, že poškodený nie je povinný pri nájme náhradného vozidla vyhľadať najlacnejšiu alternatívu. Preto bol postup žalovanej, ktorá krátila poisťné plnenie znížením denného nájmu, nedôvodný. Stanovenie denného nájmu za prenájom náhradného motorového vozidla na základe aritmetického priemeru nemá oporu v zákone. K cenníkom predloženým žalovanou súd prvej inštancie navyše uvádza, že sa jedná o cenníky spoločností pôsobiacich výlučne v regióne I., pričom k nájmu náhradného vozidla prišlo v regióne D. a teda takto predložené cenníky nezodpovedajú požiadavke ceny obvyklej pre miesto, kde k nájmu náhradného vozidla prichádza. Zároveň v prípade uvedených cien, na ktoré žalovaná poukazuje, sú ceny denného nájmného odvodené od viacerých premenných (trvania doby nájmu, uhradenia zálohy a pod.). Žalovaná v rámci svojej procesnej obrany tvrdila, že žalobca poukazoval v predložených cenníkoch autopožičovní len na cenu denného nájmného, pričom pri zohľadnení skutočnej dĺžky nájmu náhradného vozidla (14 dní) by táto bola nižšia a pohyboval by sa v rozmedzí cca 90,- eur až 110,- eur. K uvedenému súd prvej inštancie uviedol, že sa stotožňuje s argumentáciou žalobcu, že pri klasických autopožičovniach je bežnou obchodnou praxou, že cena sa odvíja od počtu dní prenájmu, nakoľko zvyčajne nájomca vie vopred uviesť na ako dlho si plánuje vozidlo

prenajať, autopožičovne podľa toho upravujú a korigujú svoje aktivity. Žalobca však nie je klasickou autopožičovňou, účtuje si vždy skutočnú dobu prenájmu, a to tak, že cena za každý deň je rovnaká ako za prvý deň nájmu, pretože poškodený ani požičovňa nevedia vopred stanoviť dĺžku trvania opravy. Súd prvej inštancie mal za to, že práve poškodený bol tým subjektom, ktorý bol poškodený na svojich právach a nemá žiadnu zákonnú ani morálnu povinnosť hľadať pre poisťovňu (t.j. žalovanú) najvhodnejšiu alternatívu pre zapožičanie náhradného vozidla.

Pokiaľ ide o nárok uplatnený žalobcom, teda nezaplatený rozdiel medzi uplatneným nárokom voči žalovanému v sume 1.628,- eur a zaplatenou čiastkou 1.138,03 eur, strany v konaní nespochybňovali, že z titulu povinného zmluvného poistenia možno uhradiť aj náklady vzniknuté prenájomom náhradného motorového vozidla, ktoré poškodenému vzniknú v dôsledku škody spôsobenej na vlastnom motorovom vozidle, pre ktorú sa jeho vozidlo stalo nepojazdným. Ako vyplýva z vyššie citovaných zákonných ustanovení, poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky. Práve pokiaľ ide o otázku preukázania nárokov, tieto je nepochybne potrebné preukázať z hľadiska ich existencie ako aj samotnej výšky, pričom pokiaľ ide o nájom motorového vozidla, je potrebné vziať do úvahy aj jeho dôvodnosť a účelnosť. Náhradné vozidlo je formou kompenzácie za škodu spôsobenú na motorovom vozidle poškodeného a nutnosť potreby musí byť vnímaná v kontexte zachovania bežného životného štandardu poškodeného v situácii, kedy na jeho motorovom vozidle bola spôsobená škoda a svoje vozidlo preto nemôže používať. Náklady na vypožičanie náhradného motorového vozidla sú neočakávané náklady a výdavky, ktoré by poškodený nemal pri riadnom užívaní svojho motorového vozidla. V dôsledku dopravnej nehody poškodený prichádza o možnosť využívať svoje vlastné motorové vozidlo a v konečnom dôsledku je mu vnútený stav, keď nemožnosť využívať vlastné motorové vozidlo rieši požičaním náhradného vozidla.

10. Pokiaľ ide o uplatnený úrok z omeškania vo výške 9,50% ročne od 06.06.2024 do zaplatenia, tento podľa názoru súdu bol zo strany žalobcu uplatnený správne. Žalovaný sa dostal do omeškania so svojim plnením 15 dní od rozhodnutia poisťovne o likvidácii poistnej udalosti, ktorou rozhodol o krátení poistného plnenia s poukazom na ustanovenie § 11 ods. 7 zákona o PZP. Keďže žalovaný ukončil šetrenie dňa 21.05.2024, bol povinný plniť poškodenému najneskôr dňa 05.06.2025. Nasledujúcim dňom sa dostal do omeškania. Pokiaľ ide o uplatnenú výšku úroku z omeškania, tá bola v súlade s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. Súd prvej inštancie svoj právny názor podporil odkazom na rozhodnutie Ústavného súdu SR vo veci sp. zn.: II. ÚS 263/2022.

11. Vzhľadom na uvedené skutočnosti rozhodol súd prvej inštancie žalobe v celom rozsahu vyhovel.

12. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie v súlade s § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Nakoľko mal žalobca v konaní plný úspech, súd prvej inštancie priznal žalobcovi náhradu trov konania proti neúspešnému žalovanému v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 CSP).

13. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala v zákonnej lehote odvolanie žalovaná a to z dôvodov podľa ust. § 365 písm. b), f) a h) CSP. Žalovaná navrhla odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu v celom rozsahu zamietne a prizná jej nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 100 %, resp. aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Súd prvej inštancie podľa žalovanej dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, keď výšku primeraného denného nájmu posudzoval na základe vzájomne nekorešpondujúcich hodnôt z jednotlivých cenníkov. Súd prvej inštancie porovnával ceny dennej sadzby nájmu náhradného vozidla podľa jednotlivých súm uvedených v cenníkoch predložených žalobcom a žalovanou. Žalovaná poukazuje na skutočnosť, že pri cenníkoch žalovanej bral do úvahy príslušnú dennú sadzbu pre reálny počet dní, po ktoré mal poškodený vozidlo prenajaté, zatiaľ čo pri cenníkoch predložených žalobcom poukazoval na najvyššiu dennú sadzbu za nájom vozidla po najnižšiu dobu (1 deň) nájmu náhradného vozidla. Takýto postup je nepochybne vecne nesprávny.

Súd prvej inštancie odôvodnil takéto vyvodenie skutkových a právnych záverov tým, že pri uzatváraní nájomnej zmluvy poškodený nemá vedomosť ako dlho bude potrebovať náhradné vozidlo. Žalovaná považuje takúto argumentáciu za absurdnú, nakoľko faktúra za nájom náhradného vozidla bola žalobcom vystavená až po skončení nájmu, a to dňa 07.04.2024, Dĺžka nájmu teda môže byť zohľadnená pri vyúčtovaní celkovej ceny nájmu v závere doby nájmu, rovnako ako je to pri kalkulácii prípadných

poškodení, spotrebe pohonných hmôt, či počtu najazdených kilometrov. Tieto všetky okolnosti sú autopožičovní známe až po ukončení nájmu, a následne sú aj fakturované. Z tohto dôvodu žalovaná nevidí prekážku, ktorá by mala brániť výpočtu výšky nájmu s ohľadom na počet dní prenájmu v závere prenájmu vozidla poškodeným. Navyše už v samotnej Zmluve o nájme náhradného vozidla zo dňa 24.04.2024 žalobca ako autopožičovnía uvádza, že nájom náhradného vozidla sa zjednáva na dobu od 24.04.2024 do 07.05.2024. Žalobca teda mal vedomosť o dĺžke trvania nájmu, odôvodnenie Rozsudku súdom prvej inštancie je teda fakticky nesprávne, nelogické a nekorešpondujúce s reálne zisteným skutkovým stavom. Na základe vyššie citovaného rozhodnutia súdu je nepochybné, že v tomto prípade je daný odvolací dôvod, keďže súd prvej inštancie prihliadol na tvrdenia žalobcu, ktoré sú v zjavnom rozpore s predloženými listinnými dôkazmi. Je teda nesporné, že v hodnotení dôkazov je zjavný nesúlad medzi vykonanými dôkazmi a skutkovými závermi súdu, čo zakladá nesprávnosť rozhodnutia vo veci samej.

Žalovaná tiež namietala, že súd prvej inštancie svoje rozhodnutie založil na nesprávnych záveroch vyplývajúcich z predložených dôkazov, a rovnako nesprávne právne posúdil celú prejednávajúcu vec. Podľa žalovanej neobstojí záver, že poškodenému prináleží náhrada prenájmu za nájom náhradného vozidla v akejkolvek výške. Na podklade cenníkov predložených žalovanou ide o nepomerne vyššiu sumu účtovanú žalobcom oproti primeranej výške v danom regióne za príslušný typ motorového vozidla. Poukázala na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn.: 7Cdo/173/2020 zo dňa 31.1.2022, Krajského súdu v Prešove sp. zn.: 4Co/102/2018 zo dňa 11.04.2019 a Okresného súdu Námestovo, sp. zn.: 5C/43/2022.

Vzhľadom na uvedené súd prvej inštancie rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia a nesprávne zisteného skutkového stavu veci, pričom tieto nedostatky môžu viesť k porušeniu práva žalovanej na spravodlivý proces, a preto rozsudok v ďalšom súdnom prieskume neobstojí. Na základe vyššie uvedeného žalovaná navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie a priznal žalovanej trovy odvolacieho konania v rozsahu 100 %, alebo aby rozsudok zmenil, a to tak, že žalobu žalobcu zamietne a zaviazá žalobcu nahradiť žalovanej trovy prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

14. K podanému odvolaniu sa vyjadril žalobca, ktorý uviedol, že žalovaná v odvolaní neuviedla nijaké relevantné skutočnosti ani nepredložila dôkazy, ktoré by viedli k spochybneniu správnosti skutkových zistení a právnych záverov súdu prvého stupňa. Odvolanie je len prejavom jej nesúhlasu s rozsudkom, postoj žalovanej však nemá vecné ani právne opodstatnenie. Napadnuté rozhodnutie žalobca považuje za vecne správne, má zato, že konajúci súd sa dôsledne vysporiadal s predmetom konania a plne sa stotožňuje s názorom obsiahnutým v odôvodnení rozhodnutia, preto nevidí dôvod na jeho zrušenie alebo zmenu a navrhuje, aby súd napadnuté rozhodnutie potvrdil ako vecne správne.

Žalovanou prezentované odvolacie dôvody žalobca považuje za neopodstatnené a zavádzajúce, súd prvej inštancie sa podrobne vysporiadal so všetkými spornými skutočnosťami v tomto konaní a odôvodnenie rozsudku plne zodpovedá všetkým požadovaným náležitostiam v zmysle ust. § 220 ods. 2 Civilného sporového poriadku. Odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, stačí na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces. Odvolateľ v podstate vytyka rozhodnutiu súdu prvej inštancie, že sa nestotožnil s ním predpokladaným hodnotením skutkových okolností, procesného stavu v konaní a právnym názorom vo vzťahu k jeho návrhu na zamietnutie žaloby. Nie je však možné dôvodne vytykať súdu prvej inštancie, že sa v odôvodnení svojho rozhodnutia nevysporiadal s argumentáciou sporových strán podľa predstáv odvolateľa. Možno teda jednoznačne konštatovať, že nespokojnosť odvolateľa s hodnotením priebehu a výsledku konania a s právnym posúdením súdu prvej inštancie v rámci rozhodnutia o peňažnom nároku, pokiaľ sú dostatočne dodržané zákonné limity preskúmateľnosti a zrozumiteľnosti dôvodov rozhodnutia, netvorí opodstatnený dôvod odvolania. Súd prvej inštancie sa v odôvodnení rozhodnutia dostatočne zaoberal spornými skutočnosťami, argumentáciou a dôkazmi strán, pričom jednotlivé dôkazy a námietky strán sporu vyhodnotil podľa svojej úvahy. Zároveň sa vysporiadal so skutkovými a právnymi okolnosťami žalobcom uplatneného nároku. Skutočnosť, že s nevyhodnotil dôkazy podľa predstáv žalovanej nezakladá automaticky záver o nesprávnosti týchto skutkových zistení. Nie sú pravdivé tvrdenia žalovanej, že súd prvej inštancie údajne akceptoval vyjadrenia a predložené dôkazy žalobcu bez toho že by ich konfrontoval s argumentáciou žalovanej.

Pokiaľ ide o výšku žalovaného a priznaného nároku, žalobca sa v celom rozsahu stotožňuje s rozhodnutím súdu prvej inštancie, ktoré je plne súladné s charakterom, účelom a povahou povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel. Žalovanou

prezentované skutkové a právne okolnosti v jeho odvolaní podľa nášho názoru neodôvodňujú zmenu rozhodnutia alebo zamietnutie uplatneného nároku. V celom rozsahu sa stotožňujeme s odôvodnením rozhodnutia a právnym posúdením veci zo strany prvostupňového súdu. Vo vzťahu k účelnosti vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla poukazuje na závery odôvodnenia rozsudku Krajského súdu v Žiline zo dňa 22.11.2017, sp. zn. 13Cob/110/2017. V prejednávanom spore je určujúca skutočnosť, že sa poškodený dostal do situácie, keď bol nútený si prenajať náhradné motorové vozidlo za poškodené vozidlo v dôsledku poistnej udalosti zavinenej klientom žalovanej, a teda tento stav nebol výsledkom jeho dobrovoľného rozhodnutia a slobodného vôľového konania. Poškodený prenájom náhradného motorového vozidla len riešil dôsledky zapríčinené poistnou udalosťou a odstraňoval nepriaznivý stav.

Vo vzťahu k posúdeniu ceny za nájom zapožičaného vozidla súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k správnym skutkovým zisteniam. Prenájom porovnateľného náhradného vozidla považuje súčasná judikatúra za skutočnú škodu, ktorá poškodenému vznikla v dôsledku poistnej udalosti a ktorú bolo potrebné vynaložiť na uvedenie veci do pôvodného stavu, nie aritmetický priemer resp. individuálne výpočty žalovaného o možnej (predpokladanej) výške nájomného vo vybranom okruhu požičovní prostredníctvom internetu. Je jednoznačne ustálené, že v takomto prípade poškodený nie je povinný zisťovať si ceny na trhu a hľadať tak najlacnejšiu požičovňu resp. najlacnejšie motorové vozidlo. Z hľadiska posúdenia nutnosti a účelnosti je podstatné iba to, či výška denného nájomného výrazne neprekračuje výšku obvyklej ceny prenájmu obdobných vozidiel v danom mieste a čase za porovnateľné osobné motorové vozidlo.

Poistné plnenie má byť v takom rozsahu, aby poškodenému bola nahradená škoda v rozsahu, ktorý je preukázaný. Rozsah škody určuje § 442 OZ, podľa ktorého sa uhrádza skutočná škoda a ušlý zisk. Občiansky zákonník nedefinuje pojem „skutočná škoda“, avšak podľa ustálenej judikatúry sa skutočnou škodou rozumie ujma predstavujúca zmenšenie majetku poškodeného, ktorá je objektívne vyjadriteľná peniazmi. Ide o určenie rozdielu v hodnote poškodeného majetku pred spôsobením škody a po spôsobení škody (R 55/1971); inak sa škoda definuje aj ako ujma (vyjadriteľná v peniazoch) spočívajúca v zničení, strate, zmenšení alebo znehodnotení veci a predstavujúca majetkové hodnoty potrebné na uvedenie do predchádzajúceho stavu. Za skutočnú škodu sa považuje škoda, ktorá sa prejaví v majetkovej sfére poškodeného tým, že došlo k zmenšeniu jeho majetku, a teda predstavuje náklady vyjadrené v peňažnej forme, ktoré sú potrebné na uvedenie do pôvodného stavu alebo aj náklady, ktoré boli navyše vynaložené v porovnaní so stavom, ktorý tu bol bez škodnej udalosti.

Každopádne prieskum trhu prostredníctvom internetových cenníkov nemožno považovať za jediné východisko pri určovaní účelnej ceny za prenájom náhradného vozidla, keďže pri dlhšom trvaní nájmu poskytujú niektoré požičovne zľavu z nájomného, pričom je nutné prihliadať aj na to, že je rozdiel medzi prenájomom na vopred známe konkrétne obdobie trvania nájmu a medzi prenájomom na neurčitú dobu, keď nie je zrejmé ako dlho bude nájom trvať. Žalobca poskytuje náhradné vozidlo práve v prípade dopravnej nehody, kedy nie je zrejmé, ako dlho bude poškodené vozidlo v opravovni. Žalobca v tejto súvislosti poukázal na rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 22.01.2020, sp. zn. 13Cob/155/2019.

Odvolacie námietky a tvrdenia žalovanej o rezignácii súdu na riadne zistenie skutkového stavu, nesprávnom vyhodnotení skutkového stavu, či nevykonaní riadneho dokazovania, sú celkom nedôvodné a neopodstatnené. S poukazom na odôvodnenie napadnutého rozsudku nemožno za žiadnych okolností dať za pravdu žalovanej. Závery súdu prvej inštancie sú žalovanou skreslené a nesprávne interpretované, keďže z odôvodnenia rozsudku nevyplýva, že by súd neprihliadol na námietky žalovaného alebo že by nevykonal v predmetnej veci dokazovanie. Práve naopak, pokiaľ ide o samotný záver o konštatovaní primeranosti výšky žalobcom fakturovaného denného nájomného, z rozsudku jasne vyplýva, že súd prvej inštancie sa pri rozhodovaní zaoberal a vyhodnocoval všetky predložené listinné dôkazy, t.j. cenníky predložené ako žalobcom, tak i žalovaným, tvrdenie žalovaného o nevykonaní riadneho dokazovania preto považujeme za čisto účelové a zavádzajúce. Tvrdenia a odvolacie dôvody uplatnené žalovanou tak ani v tomto smere nemajú nijaké opodstatnenie a keďže súd svoje rozhodnutie riadne a vyčerpávajúco odôvodnil, rozsudku nemožno pričítať znaky arbitrárnosti.

S ohľadom na vyššie uvedené žalobca navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil a priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

15. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu a medziach dôvodov odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 a § 378 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP), keďže sa nejednalo o prípad, v ktorom by bolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, nariadenie pojednávania si nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej nie je dôvodné.

16. Po oboznámení sa s obsahom spisu odvolací súd nezistil v postupe súdu prvej inštancie z hľadiska procesnoprávneho žiadne vady majúce za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dostatočné dokazovanie z hľadiska žalobcom uplatneného nároku a jeho výsledky aj náležite zhodnotil. Na skutkové zistenia aplikoval správne právne predpisy, z vykonaného dokazovania vyvodil správny právny záver a svoje rozhodnutie aj náležite odôvodnil. V odôvodnení rozsudku sa súd prvej inštancie vysporiadal so všetkými okolnosťami, na ktorých založil svoje rozhodnutie, a ktoré boli pre posúdenie veci a rozhodnutie podstatné. V rozhodnutí sa zaoberal tvrdeniami sporových strán, vyhodnotil, ktoré nimi tvrdené skutočnosti mal za preukázané a ktoré nie, pričom všetky svoje závery riadne zdôvodnil. Súd prvej inštancie neporušil ani právo sporových strán na spravodlivý proces, nakoľko v hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť; naopak súd prvej inštancie ich náležitým spôsobom v celom súhrne posúdil a aj dostatočne vyhodnotil. Rozhodnutie je presvedčivé, premisy zvolené v rozhodnutí, rovnako ako aj závery, ku ktorým súd prvej inštancie na základe týchto premís dospel, sú pre právnickú, ale i laickú verejnosť prijateľné, racionálne a aj spravodlivé.

17. S odôvodnením napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a konštatuje jeho správnosť (§ 387 ods. 2 CSP). Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku odvolací súd, v nadväznosti na odvolacie námietky žalovanej, považuje za potrebné doplniť ešte nasledovné.

18. V prejednávanej veci z obsahu súdneho spisu vyplýva, že žalobca (ako postupník pohľadávky poškodeného) sa žalobou domáhal proti žalovanej ako poisťovne zaplatať žalovanej sumy vo výške 489,99 eur s príslušenstvom titulom náhrady škody podľa ust. § 4 ods. 2 písm. b), § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. a § 442 Občianskeho zákonníka (z celkovej škody 530,04 eur s DPH; ako rozdiel medzi priznaným a uplatneným poistným plnením) na tom skutkovom základe, že dňa 08.02.2024 došlo v D. k dopravnej nehode spôsobenej prevádzkou motorového vozidla poisteného žalovanou a tým k vzniku škody na motorovom vozidle poškodeného, v dôsledku čoho nebolo možné poškodené motorové vozidlo užívať v čase jeho opravy (14 dní), a počas doby nevyhnutnej na opravu poškodeného motorového vozidla poškodený na základe Zmluvy o nájme vozidla užíval náhradné motorové vozidlo žalobcu za nájomné, pričom k zániku záväzku poškodeného došlo započítaním pohľadávok dohodou v Zmluve o postúpení pohľadávky (pohľadávky poškodeného na zaplatať odplaty za postúpenie pohľadávky a pohľadávky žalobcu na zaplatať ceny nájmu náhradného motorového vozidla poškodeným). Vynaložené náklady na prenájom náhradného motorového vozidla poškodeným ako náhradu škody žalovaná čiastočne neuznála a neposkytla v tejto časti poistné plnenie.

19. Podľa ust. § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobí porušením právnej povinnosti.

20. Podľa ust. § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

21. Podľa ust. § 4 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poistnej zmluve.

22. Podľa ust. § 4 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z.z. poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu škody a) na zdraví a nákladov pri usmrtení, b) škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou veci, c) účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov podľa písmen a), b) a d), ak poisťovateľ nespĺnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 písm. a) alebo písm. b) alebo poisťovateľ neoprávnene odmietol poskytnúť poistné plnenie, alebo neoprávnene krátil poskytnuté poistné plnenie, d) ušlého zisku.

23. Podľa ust. § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z. poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný, b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť

alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

24. Podľa ust. § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z. poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

25. Podľa ust. § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z., ak poisťovateľ nesplní povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu.

26. Podľa ust. § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

27. Z ust. § 4 zákona č. 381/2001 Z.z. je zjavné, že z poistenia zodpovednosti sa poškodenému uhrádzajú uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí. V tejto súvislosti je potrebné vziať do úvahy aj ustálenú judikatúru všeobecných súdov, z ktorej vyplýva, že skutočnou škodou je aj škoda spočívajúca v tom, že poškodený musí vynaložiť vyššie náklady na požičanie vecí, ktorá mu má nahradiť vec, ktorá sa stala v dôsledku poškodenia dočasne nepoužiteľnou vecou, v porovnaní s nákladmi na použitie poškodenej veci. Skutočnou škodou je aj majetková ujma reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do pôvodného stavu, prípadne aby boli v peniazoch vyvážené dôsledky toho, že navrátenie do pôvodného stavu nebolo možné zabezpečiť hneď. Skutočnou škodou je tak aj nájomné za prenájaté náhradné motorové vozidlo. V konaní bola preukázaná aj príčinná súvislosť, keď škodová udalosť (poistná udalosť) spôsobila škodu, o náhradu ktorej v konaní išlo. Súdna prax považuje za skutočnú škodu nielen prípady zmenšenia majetku, ale aj prípady akýchkoľvek nákladov vynaložených so vznikom alebo zabezpečením škody. Poškodený prišiel o možnosť využívať svoje vlastné poškodené motorové vozidlo v dôsledku dopravnej nehody (poistnej udalosti) a v konečnom dôsledku z titulu dopravnej nehody bol poškodenému vnútený stav, keď nemožnosť využívať vlastné poškodené motorové vozidlo riešil požičaním náhradného motorového vozidla a bol povinný uhradiť cenu za jeho nájom po dobu opravy svojho poškodeného motorového vozidla. Právny nástupca poškodeného si na základe platnej Zmluvy o postúpení pohľadávky v konaní uplatňoval žalovanou (poisťovňou) nevyplatenú sumu, ktorá zodpovedala nákladom, ktoré poškodenému, resp. jeho právnenému predchodcovi vznikli a ktoré by inak nevznikli, ak by poškodený mohol používať svoje vlastné poškodené motorové vozidlo. Stav, do ktorého sa dostal poškodený (právny predchodca žalobcu), zavinil klient žalovanej.

28. Účelom povinného zmluvného poistenia je zabezpečiť čo najväčšie zmiernenie následkov pre poškodeného, ktoré mu vznikli v súvislosti so škodovou udalosťou spôsobenou prevádzkovateľom motorového vozidla, a to nielen vo sfére materiálnej ujmy vychádzajúc z ust. § 4 ods. 2 a ods. 3 zákona č. 381/2001 Z. z., ktoré upravujú právo poisteného (škodcu), aby poisťovateľ z poistenia zodpovednosti za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu škody, ale aj vo sfére rozsahu ingerencie poškodeného, spočívajúcej vo vykonaní úkonov potrebných na to, aby mu bola nahradená škoda, ktorá mu vznikla následkom škodovej udalosti. Inak povedané, práve inštitút povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla má slúžiť na to, aby sa poškodenému čo najviac zjednodušil postup smerujúci k uplatneniu nároku na náhradu škody a k jeho uspokojeniu. Vzhľadom na uvedené je potom potrebné vnímať aj samotné zabezpečenie náhradného motorového vozidla poškodeným po dobu, po ktorú z dôvodu poškodenia jeho motorového vozidla nemôže poškodený toto vozidlo užívať. Ústavný súd SR v náleze sp. zn. III. ÚS 602/2022 zo dňa 16. februára 2023 poukázal na to, že, cit.: „...Účelom náhradného motorového vozidla je eliminovať škodlivý následok spôsobenej dopravnej nehody, ktorý zasahuje do bežného života poškodeného, až do momentu, keď môže opätovne užívať svoje vlastné motorové vozidlo. V týchto prípadoch výška škody nekorešponduje iba s rozsahom zničeného vozidla, ale aj primeraným nákladom, ktoré poškodený vynaložil s cieľom eliminovať škodový následok...“.

29. Odvolací súd má za to, že povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla má vo svojej podstate poškodenému čo najviac zjednodušiť postup smerujúci k uplatneniu nároku na náhradu škody a k jeho uspokojeniu. Určitú mieru účelovosti vykazuje aj samotná čiastočná úhrada žalovanej pohľadávky zo strany žalovanej pred začatím súdneho konania, aj keď ako žalovaná uviedla v odvolaní, táto sama o sebe ju nezbavuje možnosti obrany v spore. Nemožno však prisvedčiť argumentácii žalovanej, že v danom čase nemala inú možnosť ako uznať platnosť zmluvy a záväzok uhradiť.

30. Odvolací súd považuje za podstatné v prvom rade uviesť, že je nesporné a aj z ustálenej judikatúry vyplýva, že poškodený má nárok na náhradné vozidlo len za podmienky, ak je jeho zapožičanie nevyhnutne potrebné a zároveň, že náklady na takéto zapožičanie sú vynaložené nutne a účelne. V prejednávanej veci bolo dostatočne preukázané, že na strane poškodeného sa jednalo o účelne a nutne vynaložené náklady na prenájom náhradného motorového vozidla v trvaní 14 dní, pričom k jeho zapožičaniu došlo v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou zo dňa 08.02.2024, ktorú zaviniel klient žalovanej. Poškodený si náhradné vozidlo požičal iba na dobu trvania opravy poškodeného motorového vozidla, kedy sa jeho poškodené vozidlo nachádzalo v servise, pričom poškodený dĺžku opravy nemohol ovplyvniť. Možnosť využitia náhradného vozidla počas opravy vlastného vozidla je formou určitej kompenzácie za škodu spôsobenú na vozidle poškodeného. Náhrada nákladov za požičanie náhradného vozidla reparuje poškodenému stav, keď nemohol z titulu poistnej udalosti používať vlastné motorové vozidlo.

31. K samotnej výške nájmu 134,- eur za jeden deň, odvolací súd uvádza, že žalobca predložil v konaní cenníky autopožičovní, ktoré preukazujú, že táto cena je primeraná a účelne vynaložená. Z ustanovenia § 4 zákona č. 381/2001 Z.z. je pritom zrejmé, že z poistenia zodpovednosti sa poškodenému uhrádzajú uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí. V tejto súvislosti je potrebné vziať do úvahy aj ustálenú judikatúru všeobecných súdov, z ktorej vyplýva, že skutočnou škodou je aj škoda spočívajúca v tom, že poškodený musí vynaložiť vyššie náklady na požičanie vecí, ktorá mu má nahradiť vec, ktorá sa stala v dôsledku poškodenia dočasne nepoužiteľnou vecou, v porovnaní s nákladmi na použitie poškodenej veci. Skutočnou škodou je aj majetková ujma reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu vecí do pôvodného stavu, prípadne aby boli v peniazoch vyvážené dôsledky toho, že navrátenie do pôvodného stavu nebolo možné zabezpečiť hneď. Skutočnou škodou je aj nájomné za prenajaté motorové vozidlo. V konaní bola preukázaná aj príčinná súvislosť, keď škodová udalosť, a to poistná udalosť skutočne spôsobila škodu, o náhradu ktorej v konaní išlo. Súdna prax považuje za skutočnú škodu nielen prípady zmenšenia majetku, ale i prípady akýchkoľvek nákladov vynaložených so vznikom alebo zabezpečením škody.

Ako už bolo uvedené vyššie, stav, do ktorého sa dostal poškodený (právny predchodca žalobcu), zaviniel klient žalovanej. Nepriaznivosť tohto stavu nemožno umocňovať u poškodeného neprimeraným zaťažovaním a požadovať od neho, aby v sieti požičovní vozidiel zisťoval a hľadal požičovňu s najnižšou cenou nájmu motorového vozidla obdobnej kategórie, ako bolo jeho poškodené motorové vozidlo. Rovnako tak nemožno od poškodeného spravodlivo požadovať, aby počas opravy jeho poškodeného motorového vozidla zisťoval alternatívy iného charakteru, t.j. aby pri vylúčení možnosti používania svojho vlastného motorového vozidla, tento stav riešil napr. používaním hromadnej dopravy. Takýmto prístupom by bol totiž poškodený neprimerane a nedôvodne zaťažovaný. Už samotný stav poškodenia jeho motorového vozidla dopravnou nehodou ako poistnou udalosťou je totiž pre poškodeného záťažový, ktorý ho výrazne obmedzuje. Poškodený je nemožnosťou používania svojho motorového vozidla paralyzovaný, a preto nie je možné spravodlivo v uplatňovaní nevyhnutných a účelných nákladov spojených so zaplatením ceny za nájom zapožičaného motorového vozidla, dožadovať sa ešte splnenia ďalších podmienok.

Pokiaľ ide o účelnosť vynaložených nákladov na zapožičanie náhradného vozidla, túto je potrebné posudzovať jednak z hľadiska primeranosti vynaložených nákladov na prenájom vozidla, čo znamená, že tieto musia zodpovedať obvyklej cene za prenájom obdobného vozidla v danom mieste a čase, ako aj z hľadiska objektívnej doby, ktorá bola nevyhnutne potrebná na vykonanie opravy poškodeného vozidla. Ustálená rozhodovacia prax súdov ustálila, že povinnosťou je nahradiť cenu obvyklú, nie cenu najnižšiu, o dosiahnutie ktorej sa snaží žalovaná. Obvyklosť ceny je však vždy potrebné posudzovať v kontexte porovnateľných podmienok nájmu a posúdiť sumárne ponuky od ceny najnižšej až po najvyššiu. Je potrebné prisvedčiť žalobcovi, že prieskum cien predložený žalovanou je sumárom cenovo najnižších ponúk (navyššie bez preukázania ďalších podmienok nájmu), navyššie ide o cenníky autopožičovní

poskytujúcich svoje služby v I. a nie v D., kde došlo k uzavretiu nájomnej zmluvy. Uvedené ceny sú iba orientačným prehľadom najnižších cien a žalovaná žiadnym spôsobom nepreukázala, či za cenu prezentovanú v ponuke bolo uvedené vozidlo možné aj reálne na dané obdobie požičať. Cena požadovaná žalobcom za prenájom v prejednávanej veci pritom zásadným spôsobom neprevyšuje cenu obvyklú v danom mieste (Košice) a čase, za motorové vozidlo rovnakej triedy, a preto cena uhradená za prenájom náhradného vozidla je, i podľa názoru odvolacieho súdu, primeraná všetkým okolnostiam (por. rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 9Co/110/2021). Záverom odvolací súd dopĺňa, že vo vzťahu namietanej výšky sumy dohodnutej za prenájom má za to, že závery rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3MCdo/3/2015 zo dňa 28.06.2016, boli pri určovaní výšky účelného nájomného v danej veci súdom prvej inštancie dôsledne rešpektované.

32. Odvolací súd záverom dodáva, že žalobcom účtovaná výška denného nájomného 134,- eur/deň je cenou primeranou, nakoľko nijak výrazne neprekračuje výšku obvyklej ceny prenájmu obdobných vozidiel v danom mieste a čase za porovnateľné motorové vozidlo, o ktorej skutočnosti svedčia žalobcom označené dôkazy. Správne namietal v konaní žalobca, že viaceré žalovanou v konaní predložené ponuky autopožičovní nepôsobia v košickom regióne a ani ostatné internetové ponuky neodôvodňujú zníženie sadzby. Odvolací súd považuje za potrebné opakovane zdôrazniť, že poškodený je nemožnosťou používania vlastného motorového vozidla paralyzovaný, nepriaznivosť tohto stavu nemožno u poškodeného ešte umocňovať tým, aby tento na úkor svojho voľného času (pracovného, určeného na oddych, resp. rodinný život) v sieti požičovní hľadal požičovňu s najvýhodnejšími cenovými podmienkami, robil trhový prieskum a vyhodnocoval celkovú výhodnosť/nevýhodnosť ponuky, vrátane iných než cenových dojednaní (stav vozidla, depozit, nájazd km a pod.) stanovených autopožičovňami.

33. Vo vzťahu k odvolateľom uplatnenému odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b) CSP, odvolací súd uvádza, že uvedený odvolací dôvod je úzko prepojený s porušením práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „Ústava“) a s porušením práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „Dohovor“), a k jeho naplneniu by došlo, ak by súd prvej inštancie zasiahol do Ústavou, resp. Dohovorom garantovaných práv odvolateľa, čím by mu bolo znemožnené domáhať sa práva na súdnu ochranu prostriedkami, ktoré mu zákon (CSP) priznáva. Obsah práva na súdnu a inú právnu ochranu uvedený v čl. 46 ods. 1 Ústavy nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri jeho uplatňovaní. Jeho obsahom je i zákonom relevantné konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Každé konanie súdu alebo iného orgánu, ktoré je v rozpore so zákonom, je porušením Ústavou zaručeného práva na súdnu ochranu alebo inú právnu ochranu (I. ÚS 26/1994). Pojem „procesný postup“ bol vysvetlený už vo viacerých rozhodnutiach NS SR tak, že sa ním rozumie len faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci (to, ako súd viedol spor), znemožňujúca strane sporu realizáciu jej procesných oprávnení a mariaca možnosti jej aktívnej účasti na konaní (porovnaj R 129/1999 a 1Cdo/6/2014, 3Cdo/38/2015, 5Cdo/201/2011, 6Cdo/90/2012). Pod nesprávnym procesným postupom súdu treba rozumieť taký postup súdu, ktorým sa znemožnila strane realizácia tých procesných práv, ktoré majú slúžiť na ochranu a obranu jej práv a záujmov v tom - ktorom konaní, pričom miera tohto porušenia bude znamenať nespravodlivý súdny proces. Tento pojem nemožno vykladať extenzívne jeho vzťahovaním aj na faktickú meritórnu rozhodovaciu činnosť súdu. „Postupom súdu“ možno teda rozumieť iba samotný priebeh konania, nie však konečné rozhodnutie súdu posudzujúce opodstatnenosť žalobou uplatneného nároku. V danej veci nebola odvolacím súdom zistená v postupe súdu prvej inštancie pri prejednaní veci žiadna vada, ktorá by znemožnila odvolateľovi realizáciu jeho procesných práv a ktorá by mu zmarila možnosť aktívnej účasti na konaní.

34. Odvolací súd ďalej uvádza, že súd prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia popísal obsah podstatných skutkových tvrdení strán a dôkazov vykonaných v konaní, vysvetlil, ako ich skutkové tvrdenia a právne argumenty posúdil, uviedol, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, a zároveň citoval ustanovenia, ktoré aplikoval a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie sa vysporiadalo so všetkými podstatnými námietkami a ostatnými rozhodujúcimi skutočnosťami. Odvolací súd v konaní ani nevzhladol taký nesprávny procesný postup, ktorý by bol spôsobilý znemožniť žalovanej ako sporovej strane, aby uplatňovala svoje procesné práva v takej miere, že to má za následok porušenie práva na spravodlivý proces; v prejednávanej veci o taký prípad nešlo.

35. Odvolací súd zdôrazňuje, že ako vyplýva aj z judikatúry ÚS SR, iba skutočnosť, že strana sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia (napr. I. ÚS 188/06). Princípu práva na spravodlivý proces zodpovedá právo účastníka na určitú kvalitu súdneho rozhodnutia a povinnosť súdu svoje rozhodnutie riadne odôvodniť. Súd sa teda musí zaoberať účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (I. ÚS 46/05). Z uvedeného potom vyplýva, že k porušeniu práva na spravodlivý proces môže dôjsť aj nepreskúmateľnosťou napadnutého rozhodnutia (porov. I. ÚS 105/06, III. ÚS 330/2013, III. ÚS 47/2019, IV. ÚS 372/2020, 1Cdo/213/2019, 2Cdo/190/2019, 3Cdo/168/2018, 4Cdo/3/2019, 5Cdo/57/2019, 6Cdo/33/2020, 7Cdo/308/2019, 8Cdo/152/2018).

36. Záverom odvolací súd považuje za potrebné poukázať na uznesenie NS SR zo dňa 23.11.2010, sp. zn. 5Cdo/218/2010, v zmysle ktorého: „Obsah práva na spravodlivý súdny proces nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri jeho uplatňovaní, obsahom tohto práva je i relevantné konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Do práva na spravodlivý súdny proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04). Právo na spravodlivý súdny proces neznamená ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami a právnymi názormi (I. ÚS 50/04). Do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd nepatrí ani právo účastníka konania vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (I. ÚS 97/97), resp. toho, aby súdy preberali alebo sa riadili výkladom všeobecne záväzných predpisov, ktorý predkladá účastník konania (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03)“.

37. V podanom odvolaní žalovaná uplatnila aj odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. d) CSP, majúc za to, že konanie má inú vadu, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Tento odvolací dôvod dopadá na akékoľvek pochybenia v procesnom postupe súdu, ktoré nie sú subsumovateľné pod ostatné odvolacie dôvody, avšak len za predpokladu, že mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Príkladom takejto vady môže byť nesprávne realizovaná manudukčná povinnosť súdu (a to tak v prípade, keď bola poskytnutá v užšom rozsahu, ako aj v prípade jej realizácie v širšom, než zákonom predpokladanom rozsahu - pozri aj § 160 a komentár k tomuto ustanoveniu), pochybenia vo vykonanom dokazovaní (napr. vykonanie nezákonne získaného dôkazu bez splnenia predpokladu uvedeného v článku 16 ods. 2, alebo vypočutie relevantného svedka bez poučenia o práve odoprieť výpoveď), porušenie viazanosti súdu inými rozhodnutiami (pozri § 193) alebo posúdenie predbežnej otázky v rozpore s existujúcim rozhodnutím príslušného orgánu (pozri § 194 ods. 2). Naplnenie tohto odvolacieho dôvodu odvolací súd v konaní a v napadnutom rozhodnutí nezistil.

38. K námietke odvolateľa, že napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci podľa ust. § 365 ods.1 písm. h) CSP, treba uviesť, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Uvedené v konaní pred súdom prvej inštancie a v jeho rozhodnutí vzhľadnuté nebolo. V prejednávanej veci súd prvej inštancie správne právne posúdil nárok žalobcu (ako postupníka podľa Zmluvy o postúpení pohľadávky) na náhradu škody podľa ust. § 4 ods. 2 písm. b), § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. a § 442 Občianskeho zákonníka, ktorej náhrady vo výške žalovanej sumy sa domáhal žalobca od žalovanej ako poisťovne, ktorá skutočnú škodu - nájomné za prenájom náhradného motorového vozidla - vznikla poškodenému (ako postupcovi) v priamej príčinnej súvislosti s poisťovnou udalosťou (dopravnou nehodou spôsobenou prevádzkou motorového vozidla poisteného u žalovanej) tým, že poškodený užíval po dobu, po ktorú bolo poškodené motorové vozidlo v autoservise, prenajaté náhradné motorové vozidlo na základe Zmluvy o nájme vozidla uzavretej so žalobcom.

39. Vo vzťahu k ostatným námietkam žalovanej odvolací súd uvádza, že podľa už konštantnej judikatúry súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami, ale len na tie, ktoré majú pre vec

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 CSP).

(1) Dovolanie podľa § 421 odsek 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 CSP).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 CSP možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).